

РЕШЕНИЕ

№ 7635

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8487** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане (ЗСП).

Образувано е по жалба на Р. П. Г.-Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], р-н С., [жк], [улица], ет.4 срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2384 от 07.01.2021 г. издадена от и.д. директора на дирекция "Социално подпомагане" - С., с която е отказана месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП потвърдена с Решение № 22-РД06-0299/16.07.2021г. на директора на регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. град.

Жалбоподателят сочи, че незаконосъобразно административния орган е приел, че не е изпълнено изискването на чл. 16б, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ППЗСП. В случая единият родител няма възможност да работи дистанционно или да посещава клиенти и да предлага услугите си. Твърди, че оспорената заповед е издадена без да са изяснени фактите и обстоятелствата по случая. С тези доводи моли жалбата да бъде уважена и оспорената заповед да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Директор на Дирекция "Социално подпомагане" - С., чрез юрисконсулт К., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Р. П. Г.-Г. е депозирала Заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-СЛ/2348 от 11.12.2020г. в дирекция "Социално подпомагане" - С. отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б ППЗСП. В декларацията е посочено, че заявителя е самоосигуряващо се лице, а съпругът и е лице с увреждане. Семейството отглежда две деца-близнаци, родени през 2014г., които не са посещавали детска градина от 27.11.2020г. до 04.01.2021г. поради въведените ограничения, във връзка с извънредната епидемична обстановка.

По повод подаденото заявление -декларация е извършена социална анкета, от която е установено, че Р. Г.-Г. е самоосигуряващо се лице, като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма]. По данни от НАП е установено, че дейността на дружеството не е прекъсната поради въведените ограничения, във връзка с извънредната епидемична обстановка. Съпругът и получава пенсия, като лице с увреждане. При извършена служебна справка е констатирано, че г-н Г. има два непрекратени трудови договора с [фирма] и с [фирма], като е осигуряван до 30.06.2018г. От 01.07.2018г. лицето не е осигурявано и няма доход от трудова дейност. При тези данни в социалния доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б ППЗСП да бъде отказана. Основен мотив е посочено, че Г.-Г. е самоосигуряващо се лице, което не е прекъснало дейността си поради въведените ограничения, а съпругът е неосигурен от 01.07.2018г.

Въз основа на социалния доклад е издадена и процесната Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2384 от 07.01.2021 г. издадена от и.д. директора на дирекция "Социално подпомагане" - С., с която е отказана месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП, тъй като семейството не отговаря на условията за отпускането ѝ, като непопадащо в кръга от лицата, посочени в чл.16б, ал.1, т.1-4 от ППЗСП.

Заповедта била обжалвана по административен ред, в резултат на което било постановено и оспореното Решение № 22-РД06-0299/16.07.2021г. на директора на регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. град. Решаващия орган приел, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, поради което я потвърдил, а жалбата била отхвърлена.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването е насочено против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, от легитимирано лице с правен интерес - адресат на оспорения акт, чиито права са засегнати от този акт. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Съдът преценява като неоснователни възраженията на жалбоподателя за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 27, ал. 1 -, ал. 4 от ППЗСП, социалният доклад се изготвя въз основа извършена социална анкета. Последната се изразява в установяване на факти и обстоятелства, които имат отношение в конкретния случай към правото на подпомагане на заявителя и неговото семейство и включва: проверки в дома на лицето и/или семейството по настоящ адрес; проучване и анализиране на документи; и събиране на информация, като в случай че документи и информация са налични в административен орган, те се изискват и обработват служебно. Описаната нормативна

уредба сочи, че социалната анкета има за цел да изясни релевантните за конкретното заявено право обстоятелства, по един, някои или всичките посочени в закона способи. В случая релевантните обстоятелства по подаденото от жалбоподателката заявление са били установени с писмени доказателства, представени от нея, както и от служебно изисквана от социалния работник информация. Оспорената заповед е издадена при спазване на административнопроизводствените правила и при спазване на заложените в АПК принципи.

Съдът намира, че заповедта е и издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеве и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика (чл. 12, ал. 4 от ЗСП).

В случая жалбоподателката е подала заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП.

Правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст, е регламентирано с ПМС № 218 от 17.08.2020 г. за допълнение на Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане (обн. ДВ бр. 77/01.09.2020 г.).

В новосъздадената разпоредба на чл. 16б от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т. 1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; т. 2 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по, ал. 4; т. 3 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занаяти си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и т. 4 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т. 1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане. Съответно в чл. 16б, ал. 3 и, ал. 4 от ППЗСП нормативно са регламентираны и други условия за отпускане на месечна целева социална помощ по чл. 16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150% от минималната работна заплата.

От посочената регламентация следва изводът, че месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП има специфичен характер и е свързана с подпомагане на семействата с

деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и когато по отношение на родителите (респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете), е налице някоя от хипотезите по чл. 16б, ал. 1, т. 1 - т. 3 от ППЗСП и е изпълнено условието по чл. 16б, ал. 4 от ППЗСП за размера на средномесечния доход на член от семейството. А по аргумент от § 2 ПЗР на ПМС № 322 от 23.11.2020 г. за изменение и допълнение на ППЗСП, свързан с прилагането на чл. 16б от ППЗСП с обявено извънредно положение, съответно с извънредна епидемична обстановка на територията на Р България, свързана с разпространение на COVID-19.

От горното следва изводът, че за наличието на обуславящите правото на месечна целева социална помощ материалноправни предпоставки по чл. 16б, ал. 1, т. 1 - т. 3 от ППЗСП, преценката следва да се извършва в контекста на това дали възникването и съществуването на тези предпоставки е резултат от въведени ограничения във връзка с извънредно положение или извънредната епидемична обстановка на територията на страната, свързана с разпространение на COVID-19.

В случая от фактическа страна се установява от доказателствата по делото, че жалбоподателката и съпругът ѝ отглеждат две деца-близнаци, родени през 2014г., които не са посещавали детска градина от 27.11.2020г. до 04.01.2021г. поради въведените ограничения, във връзка с извънредната епидемична обстановка-изпълнено е условието по чл. 16б, ал. 3, т. 2 от ППЗСП.

За да възникне правото на Р. Г. -Г. на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП обаче е необходимо съществуването на още една материалноправна предпоставка, а именно по отношение на нея и/или съпруга ѝ, като родители на малолетни деца, да е изпълнена някоя от предвидените в условията на алтернативност хипотези на чл. 16б, ал. 1, т. 1 - т. 3 от ППЗСП.

Не се спори, че в случая заявеното от жалбоподателката искане за отпускане на месечната целева помощ се основава на хипотезата на чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, регламентираща правото на подпомагане на родителите, когато са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по, ал. 4.

В контекста на регламентацията на месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП, следва изводът, че за да възникне правото на помощта в хипотезата на чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, не е достатъчно родителят да е безработен без право на обезщетение за безработица, а е необходимо да е останал без работа по причини, явяващи се резултат от въведените ограничения във връзка с обявеното извънредно положение или извънредната епидемична обстановка на територията на Р България, свързана с разпространение на COVID-19.

Допълнителен аргумент в подкрепа на горните изводи, че оставането без работа следва да е по причина на обявеното извънредно положение или извънредна епидемична обстановка, е и липсата на основание за различно третиране на лицата, които получават доходи по трудов договор (чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСПЗ) спрямо тези, които са самоосигуряващи се (чл. 16б, ал. 1, т. 3 от ППЗСП), като за самоосигуряващите се лица изрично е вписано, че невъзможността за упражняване на дейността следва да е поради обявеното извънредно положение или въведената извънредна епидемиологична обстановка. Следователно право на социална помощ по

чл. 16б от ППЗСП имат не всички безработни родители, чиито деца не посещават училище поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, целта на разпоредбата на чл. 16б от ППЗСП не е принципното подпомагане или насърчаване на всички безработни лица.

В случая от доказателствата по делото се установява, че Р. Г.-Г. е самоосигуряващо се лице, като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма]. По данни от НАП е установено, че дейността на дружеството не е прекъсната поради въведените ограничения, във връзка с извънредната епидемична обстановка. Съпруга ѝ Н. Г., пенсионер по болест с ЕР на ТЕЛК, има два непрекратени трудови договора с [фирма] и с [фирма], като е осигуряван до 30.06.2018г. От 01.07.2018г. лицето не е осигурявано и няма доход от трудова дейност. Съобразно тези данни, които не са оборени чрез насрещно доказване, жалбоподателката, самоосигуряващо се лице, управител и едноличен собственик на Е., не е прекъснала дейността на дружеството поради обявяване на извънредното положение на 13.03.2020 г. и следователно не е останала без работа по причини, явяващи се резултат от въведените ограничения във връзка с обявеното извънредното положение или извънредната епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19. Съпругът ѝ е останал без работа много преди въвеждането на извънредното положение, т.е. не по причина извънредната епидемична обстановка. В този смисъл не попада в кръга на лицата по чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, имащи право да получат целева социална помощ, поради което съдът намира, че оспорената заповед е постановена и при правилно приложение на материалния закон.

С оглед гореизложеното съдът приема, че обжалваната заповед е законосъобразна - издадена е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановена е в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, на които се основава, при спазване на административно-производствените правила и е съобразена с целта на закона. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съобразно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 144 от АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 (сто) лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, 34 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. Г.-Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], р-н С., [жк], [улица], ет.4 срещу Заповед № ЗСП/Д-С-СЛ/2384 от 07.01.2021 г. издадена от и.д. директора на дирекция "Социално подпомагане" - С., с която е отказана месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП потвърдена с Решение № 22-РД06-0299/16.07.2021г. на директора на регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. град.

ОСЪЖДА Р. П. Г.-Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], р-н С., [жк], [улица], ет.4 да заплати на Агенция за социално подпомагане, [населено място] сумата 100 (сто) лева разности по делото - юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: